

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér I.
Egyes számok kaphatók: a dohányzószobákban.

Vörheny-mizériák.

Havranek József polgármester nem helyeselte a járvány-bizottságnak a koldulás betiltására vonatkozó határozatát s hogy ezen álláspontjának igazolására rásüttesse a törvényhatósági bizottság többségének fejbőlöntő pecsétjét, rendkívüli közgyűlést hivatott össze. Csak ezért hivatta össze és nem másért, mert a jogcím, a mely az összehívásra alapul szolgál — látszólag: elintézés tekintetében sürgős természetűnek nem tekinthető. Mert tulajdonképpen mit is határozott tegnap a törvényhatósági bizottság? Kimondta, hogy a vörheny-járvány elfojtását célzó hatósági intézkedések keresztülvételére szükséges fedezet igénybevétele engedélyezi s a költségeket kiutalványozza. A részletes intézkedéssel a tanácsot bizza meg. Csak ezt és másat nem határozott a törvényhatósági bizottság. De itt nem is határozatra volt szükség, tudomásul-vételre, ezt pedig megtehette volna a bizottság a legközelebbi rendes közgyűlésen is. Ez tehát cél nem lehetett.

A tulajdonképeni célt már a tanács szolgálta, a midőn előterjesztésében odanyilatkozott, hogy a járványbizottság egyes határozataival nem ért egyet s a koldulás betiltására vonatkozó határozatot nem helyesli. Ime tehát, a tanács a törvényhatósági bizottságból delagált szaktestületet, mely mint járvány-bizottság most *rendelkező egészségügyi hatóság*, egyszerűen pofon csapta. És a gyengeségnek hatalmas jele, hogy ezt a szegény-ítést a járvány-bizottság zsebre vágta, sőt ma a koldulás eltiltására vonatkozó saját határozatát egyszerűen szegre akasztotta. Nem vitatom a tiltó rendelkezés helyes vagy helytelen voltát, az az eljárás azonban, hogy a járvány-

bizottság a saját határozatát ily könnyedén változtatja, arra enged következtetni, hogy nem előrelátó bölcsességgel, higgadt megfontolással és kellő körültekintéssel tölti be fontos hatalmi jogkörét. Vagy szükséges a koldulás betiltása, vagy nem. Ha igen, meg kell tenni. Ha nem, felesleges volt illuzorós határozatait a komoly és fontos tevékenységre hivatott testület tekintélyen ez által is csorbát ejteni.

Egyébként minél tovább tart a járvány, annál nagyobb lesz a bonyodalom. Tegnap és ma városunkban tartózkodott dr. Hajós Béla egészségügyi felügyelő. Bejárta a várost és szomorú tapasztalatokkal lett gazdagabb. Rég elcsépejt miszeriákat panaszkodt fel a vörheny-bizottság mai ülésén, de mert a rég érzett hiányok pótlását és szükséges intézkedések szigorú fogantatását most egy eleven egészségügyi felügyelő rendelte, talán látunk valami eredményt. Tapasztalatai a következők. A betegek elkülönítése a legtöbb esetben nem s csak egy-két helyen történt meg. *A betegek bejelentését még a hatósági orvosok is több esetben elmulasztották.* Bár nem emelkedik az intézkedések elbírálásánál eszményi magaslata, annyit mégis kénytelen megjegyezni, hogy *az eddigigél bizony sokkal többet lehetett volna a hatóság.*

Nem kis hibaként róta fel az egészségügyi felügyelő, hogy a tilalmi intézkedések szinte alig tartanak be. Az u. n. „vörös cédula” e városban fontossággal nem bír. Tapasztalta, hogy a „vörös cédula” célját, rendeltetését a közönség nem ismeri, e tekintetben igen sok helyen nincsenek kioktatva s mert az orvosok *sem veszik egész komolyan*, a közönség sem gondolkozik másképp. A hatósági orvosok a magánorvosok által kezelt és bejelentett betegeket nem látogatják

meg, pedig a fertőző betegség konstatálása mindenkor a hatósági orvosok kötelessége. Tapasztalta, hogy az elkülönítés határidejét nem az orvosok állapítják meg s számtalan esetben a gyermekek hámítás idején szabadon érinkeznek az egészségesekkel, pedig a fertőzés ekkor leggyakoribb. Hogy az óvintézkedéseket még a hatóság *sem veszi komolyan, igazolja az a körülmény, hogy a fertőző betegség elleni óvintézkedések nem tartása miatt még senkit sem büntettek.*

Ezek után szükségesnek tartja, hogy a betegek allandóan hatósági orvosi ellenőrzés alatt álljanak. Az óvintézkedések szigorú fogantatásait a hatóság utcabiztosok által ellenőriztesse. Az orvosok, szülők, szóval a bejelentésre kötelezett egyének mulasztás esetén szigorúan büntetessenek. A betegek legalább 2-3 naponként a hatósági, esetleg a járvány-orvosok által megvizsgálandók. Az általános ellenőrzést a fertőzőnemes kapcsán minden hivatali kötelezettség alól való felmentés mellett a tisztifőorvos gyakorolja. Különösen hangsúlyozza az elkülönítés szigorú fogantatba vételét annál is inkább, mert a járványkórház a követelményeknek megfelelő, rendelkezésre állván 75 ágy 4 változatra szükséges ágy-neművel. Az élelmiszerek kivétel a fertőzőit házközből szigorúan tiltva van.

Csakis az óvintézkedések szigorú, kérelmetlen fogantatásait esetén remélhető, hogy a nem nagy, de súlyos természetű járvány rövid idő alatt enyhülni fog. Hogy ez keresztülvihető legyen, intézkedni fog, hogy a belügyminiszter a lehető legrövidebb idő alatt megadja a kényszerintézkedésekhez szükséges engedélyt az *esetleges karakalatom* igénybe vételére is.

Elrendelte s a járványbizottság is oly érte. lement határozott, hogy ezen intézkedésekről a

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Kuruc nóták.

Csata után.
1708.

*A Vág vize mellett
Mindem csendes, néma . . .
Csak sötétlő habja csobban,
Sóhaját néha-néha.*

*Nem égi harmattól
Szilajabb a sodra;
Nem a véres estl fénytől
Biboros a fodra . . .*

*Hej, egészen mástól
Könyveink árjától . . .
Sok-sok vitéz életének
Rémes alkonyától . . .*

Philipp István.

Három ügyvéd és egy cigány.

Megtörtént a következő eset. Egy földesur nyulat küldött ajándékba egy cigány által a közel fekvő városban lakó rokonának. Szigorúan lelkére kötötte Fárro unokájának, hogy a küldeményt feltétlenül kézbesítse és erről elismervényt hozzon, mert különben . . .

A cigány szentül hűséget és lelkiismeretességet fogad. A nyulról szóló levelet kebelébe rejtve, a nyulat kezébe fogva utnak indul.

Mit tehet egy magános vándor egy órai ut alatt? Elmélikedik! Nem hallott még ugyan a cigány eldigg semmit a szocializmus tanairól, de egy kövér nyulal a kezében mégis ennek ideáival bajlódott.

Ha a szocializmus illetőleg kommunizmus tanai urának és igazgatnak ezt a kócos világot, akkor, miután neki egy még egy fiók verebe sincs peccenyére, e párja hagyott szép süldő nyulnak legalább fele öt ille né. Philosophiát ugyan nem tanult, mégis pusztító harcot vívta szívében a különféle dedukciók, még inkább az indukciók. Végre is azon konkluzióna jutott, hogy miután századunk dicső humanizmusa a rettegett derest a lángok maralékának dobta oda és e szörnyűsége szerszámtól nincs mit tartania, a kövérnek látszó szép nyulat saját pénztárának javára értékesíteni fogja. Miért ne lehetne az övé az egész is.

Ilyetén következtetések által bátorítva, a derestől való félelmet lelkéből kiűzve J-ra érkezett.

Amint a város utcáin bandukolna, egy ház kapuján kieszott ur majdnem cigányunkba ütközött. X. ügyvéd volt, ki feleinek védelmére a törvényházba sietett. Meglátja a cigány kezében a nyulat. „Éladó-e a nyul?” „El kirem sipen!” „Mi az ára?” . . . „Egy ezüst forintotcska.” „Nesze a forint! Itt jobbról van a konyhámb, oda vidd be és mondj meg a feleségemnek, hogy délre készítsse el, mert ebédre egy vendéget hozok. Erre X. ur tova siet, a cigány pedig a kapun befordulva megáll. A forint megvan, de a nyul is megvan! Nem föltétlen szükséges hogy azt X. ur egye meg. Megvárja, míg az ügyvéd ur a

mellék-utcába befordul és ő meg a kapu alul kifordul, magával hozva a nyulat.

Zsebében az árva forinttal, szívében örömmel, már vigabban kocog az utcákon, midőn egy kereskedés kirakatában szemébe ölenek a kifüggesztett mosolygó kassai sódarok. Megáll egy pillanatra, hogy legalább szemei kívánságának tegyen eleget és már Sanyaró Vendel ismeretes dallamait dudolja: „nézlek, nézlek de hiába nézlek”, midőn megérinté vállait Y. ügyvéd. „Hogy adod a nyulat cigány?” — „Egy finves ezüst forintért!” — „Itt van more a forint! De máris elkéstem a tárgyalásról, azért vissza nem mehetek. A boltajtó melletti kapun menj be, add át a nyulat feleségemnek. Délre készen legyen, mert vendéget hozok.” — „Igenis meg les kirem alásan, csókulum a nacságosan csimzett tekintetes urnak a kezeit.” Az ügyvéd tova siet. A cigány belep a kapun.

Itt azonban a kapu hüvös árnya alatt erőt vesz rajta a jobb érzés. Két ezüst forint kucorog már a lajbi zsebében. Jó volna mégis, innen eloklalogva — a nyulat rendeltetési helyére vinni. A gondolatot tett követte! A rendeltetési helyen a hozott ajándékért néhány 20 filleres ütötte markát honorárium, illetőleg borrhaváló fejében. A borrhaváló pedig azért viseli e titulus, hogy azt arra kell adni, a mire adtak. Térjünk be tehát a „kis korcsnába” és a jó vásárból való tekintetből egy cigány is csinálhat egy görbe napot. Imigyen gondolkodék a cigány és nem sokáig kellették magát bizatnia . . .

Folyik a tárgyalás a járásbíró szobájában. Duplikat követi a replika! Egyik ügyvéd nagyobb animozitással görbiti, csavarja, csavarintja

Mai lapunk 4 oldal.

közönséget felfragaszok által a legszélesebb körben értesítse a hatóság. A mennyiben pedig dr. Aróka Antal ker. orvos kerülete oly nagy, hogy egyedül nem képes kötelességének eleget tenni, a járvány tartama alatt a kerület két részre osztatik s a hatósági orvosi teendőkkel egyik részen dr. Mészöly József bízik meg.

A mint a fenti intézkedésekből látjuk, az egészségügyi felügyelő nem igen tisztázta a helyzetet városunkban. A most felsorolt bajokra már hónapokkal ezelőtt rámutattunk, tudta is mindenki s bár az óvintézkedések szigorú keresztülvitelét sürgettük, ez egyrészt a közönség érthetetlen közönyén, másrészt a hatóság fizikai erejének elégtelen voltán hajótörést szenvedett. Szerencsére most már csak 37 vörheny-betege van e városnak s így remélhető a létszámnapadás. Nagyobb baj azonban, hogy itt-ott a kanyaró is felüti veszedelmes fejét s így az egyiket ki sem irtjuk, a másik már a nyakunkra nő.

A közegészségügyi felügyelőnek törvény-magyarazatához van még szavunk. Törvényes állapontokra helyezkedett, mikor azt mondta, hogy a betegeket el kell különíteni, de véleményünk szerint nem helyes a törvénymagyarazata akkor, midőn kijelentette, hogy a közszereszközök igénybe vételéhez a belügyminiszter engedélyére van szükség. A törvény parancsolja, hogy a beteg elkülönítésék, tehát a hatóságnak nemcsak joga, hanem kötelessége is ezt végrehajtani. Ha már most az érdekelt fél ellenzése esetén belügyminiszteri közbelépésre van szükség, akkor az elkülönítés csak napok múltán történhetik meg. Ez a törvény intenciójával ellentétes. A hatalomnak ily koncentrációja egy kézen lehetetleníti a gyors intézkedést és szorványos megbetegedéseknél a járványra fájulás megállítását, de mert egyébként is a közegészségügyi törvény a belügyminiszter ezen beavatkozási jogát el nem ismeri s a miniszteri hatalom illetén kiterjesztése törvényen kívül s csakis uzson alapszik: e vélemény, mint rendelkezés kötelező erővel nem bírhat annál kevésbé, mert épen maga a törvény korlátlan rendelkezési joggal ruhazza fel a járványbizottságot, melynek határozata minden körülmények között végrehajtandó s csakis birtokon kívül felelbezhető. Hatalom nélkül ez a bizottság nem szolgálhatja a közérdeket nagyon is közelről érintő feladatát. A törvény a bizottságnak a hatalmat meg is adja, ezt miniszter avagy közegészségügyi felügyelő nem teheti, mert a törvény erre neki jogot nem ad, még kevésbé veheti el, mert törvény meg nem engedi. (k.b.)

a s-akat, mint a másik. Hja! dolgozik az ambíció és — az ebédre feltálatlándó nyulpecsenye élvezésének kéje.

Vége a tárgyalásnak! Mellékes dolog, hogy X-ben vagy Y-ban működött-e jobban a vágy, hogy mielőbb élvezhesse az izletesen elkészített nyulat! Mellékes, hogy melyik ügyvéd volt a nyertes! A bíró iratja a jegyzőkönyvet. Ez alatt Y. ügyvéd oda szól X-hez: „Kolléga ur legyen szerencsém ma egy kis ebédre! Lesz nyul pecsenye!” — „En is erre akartam kérni kolléga urat” felelé X. Megegyeztek! Y. urnál ebédre, X. urnál vacsorára esznek nyulat.

Vége felé jár az ebéd, de nyul nem kerül az asztalra. Meg nem állhatja Y. ur, hogy oda ne szóljon kedves élete párjához, imígyen intézvéen hozzá gyengéd szavait: „Lelkem! hát a nyulat, mit egy cigány hozott ide, nem készíted el?” — „Ide... cigány... nyulat... ma nem hozott!” A kölcsönös felvilágosítás után X. urban rettenetes gyanu támad. Hát ha ő is azonképen lépne ment a cigánynak?

Fut a staféta, de vissza is jön azon szivetgyomrot leverő hírrel, hogy bizony X. uréknál sem fognak sem ebédre, sem vacsorára nyulat enni.

Szörnyű harag kél a két pörvesztő zajongó keblében. Méltó s-t kell a csalóra alkalmazni!

Kél a rendőr — J-n még „hajdunak hívják” — száll a rendőr és egyikük a „kis kormában” megfogja a deliquens „kedmenének galériáját”. „Telemre hívja” őt!

Szomorú szívvél néz az elfogott cigány a szolgabíróság épületére — ismerős hely, szomorú

ÜJDONSAGOK.

— **Urnapiján reggel 8 órakor szent mise, utána pedig ünnepi processio fog tartatni a szokásos helyeken felállítandó oltárokhöz.**

— **Városi püspök az Erzsébet királyné szanatóriumában.** A székesfejvári püspök most végzi bérnautját megyéjének a fővárosok közlelési községeiben. Vasárnap délelőtt Nagy-Kovácsi, Hídegyut és Budakeszin bérnaut, délután pedig megtekintette a község közvetlen közelében épült Erzsébet királyné szanatóriumot. Kulhy Dezső dr. egyetemi magántanár, az intézet igazgató-főorvosa lekötözött szívességgel fogadta a főpásztorot és a velejött előkelő társaságot, melyben ott voltak Krencz Ignác budai főesperes, Krizsány János c. kanonok, Balics Ferenc budakeszi esperes plebános, Vízota Alajos dr. szentszéki jegyző, Hegedűs Károly képviselő, Zsirándi hiai szolgabíró, a budakeszi jegyző és bíró. Az igazgató-főorvos kalauzólása és nagyérdemű magyarazatai mellett megtekintették az intézet páratlan berendezését, melyhez fogható nincs a kontinensen. Nagy érdeklődéssel látták, hogy miképpen igyekeznek az intézet a tudományt és lelkiismeretesség minden eszközével alpolják a tudóbajból kigyógyítani s ismét munkaképesen adni őket vissza a társadalomnak. Elhúzóaskor a társaság hála-köszönetet mondott a látottakért a buzgó igazgató-főorvosnak s Városi püspök kifejezte azon óhaját, hogy a nagy emberbarát főorvos tudománya és önfeláldozó buzgalma, melylyel a tudóvész, e modern pestis, ellen küzd minél nagyobb sikert mutathasson fel nemzetünk javára.

— **Esküvő.** Dr. Kézán Livius gyakorló orvos ma esküdtöt örök hűséget az ev. ref. templomban Molnár Lajos ceceli földbírtokos kedves leányának, Amáliának. Az esketési szertartást Hajpál Benő budai lelkész végezte. Telkintettel a családi gyászra, az esküvő a legszűkebb családi körben tartatott.

Lapunk legközelebbi száma az ünnepi, Urnapja miatt szombaton jelenik meg.

emlékek gyászos helye — hová őt a rendnek öre kíséri.

Szerencse a szerencsétlenségben! A szomorú kísérettel szemközt jó Z. dr. juris ügyvéd. Sze-mébe ölik a lekonyult fejét, yanaró ábrázattal ballagó cigány és az ezután lépkedő peckes, kifert és kikent bajszu hajdu. Azonnal felfogja a helyzet nehézségét és kikérdezi a cigányt e feltűnő kíséret oka miatt. A cigány őszintén elmondja jelenlegi szomorúságának okait.

Megvillan egy eszme Z. ügyvéd eszében, ki két kárvalott társának régóta ellenlábasa volt. „Mit adsz cigány, ha neked oly tanácsot adok, a melylyel kilábalasz a büntetésből?” — Kenyergem sipen, az egyik prókátor ur ezüst forintját!”

„Jól van cigány! teted magad hülyének; oly bamba képet vág, a melyet tudsz és a szolgabíró minden kérdésére, arcodat fintorgatva csak ezt mond: hm! hm!”

A szolgabíró faggatja a cigányt, de ez az utasításhoz mérten minden kérdésre csak ezt feleli: hm! hm! A szolgabíró azt vélvén, hogy hűlével van dolga, felmentette és kiküldte a cigányt.

A szolgabíróság épületének kapujánál Z. ügyvéd várta a cigányt, hogy tőle az ezüst forintot, átvegye s evvel boszanthassa két kollégáját.

Kilép a cigány a kapun. Z. ügyvéd megszólítja őt: „No cigány felmentettek?” — „Hm!” — „Add ide az ezüst forintot!” — „Hm! Hm!” Evvel a cigány kerekelt oldott.

Füdümesi.

— **A főispánválság (?) hírei.** — a mint előrelátható volt — elcsillapodtak. A „biztos forrásból” vett értesülések, az „amint a kulissza-titkokkal ismerős tudósítónk hírül adja”-féle értesülések lelohadtak és a tisztelt lapárszak szegyenkezve ismerik el, hogy csak a szakácsnek tereferáltak főispánunk eltávozásáról. Mi azt írjuk, hogy a főispánválságra semmi ok sincs s a mint értesültünk, a belügyminiszteriumban sem tudnak semmit főispánunk távozásáról. Elvezük tehát a jelen nyugalmat és vállveve törekedünk meggyeink és városunk jövőjének munkálásán s a kövér kaszákat pedig röppszük tovább az ismeretlen seregbejába.

— **Eljegyzés.** Labos Gyula kir. vízmester eljegyezte nemai Jandrok István vármegyei képviselő özvegyével szép és kedves leányát, Marcsikát. Az Eg áldását kívánjuk a két szív szerelmé frigyére.

— **Börtön-vizsgálat.** Fialth Pál báró főispán elnökölte mekkét s dr. Hajós Béla közegészségügyi felügyelő közberítvevel a börtönvizsgálat bizottság ma délelben a kir. ügyészség felügyelője alatt levő fogházban vizsgálata tartott s így a bizottság, mint az ott megjelent közegészségügyi felügyelő elismerését fejezte ki a tapasztalt rend és tisztaság felett.

— **Havranek János** városi bizotts. tag, köztisztviselőben álló polgártársunk temetése az ez év város közönségének nagy és impozans szertartással történt vasárnap délelőtt. Hogy mekkora népszerűségnek örvendett Havranek János, mutatja az elhunyt alkalmával meggyújtott részvét és a koszorúk nagy száma, melyeknek feliratait itt közöljük:

- Feljelhetetlen jó férjének — Szerető István J.
- A legjobb Atyának — Szerető hála-gyermeknek.
- Feljelhetetlen János bátyjának — Havranek József, Igaz szeretőm — Lajos és Karolin.
- Szerető testvér és sigornak — Birtal János és családja
- Szerető nagybátyjának — Ferenc, Erzsébet, Anna és Teréz.
- Szerető nagybátyjának — Lautenauer Antal és családja.
- Részvete jelöl — Havranek Ignác és családja.
- Ösztön részvete jelöl — Budai család (Hídegyut).
- Feljelhetetlen komának — Bauer Károly és családja (Veszprem.)

- Szerető keresztapjának — Tömöri és családja.
- Részvete jelöl — Langhammer Lujza.
- Szerető főnökünknek — Az üzleti személyzet.
- Részvete jelöl — Montsko Florian.
- Igazgatósi tagjának — A Fejérmegyei Tak. Penet.
- Részvete jelöl — A Sz. Fehérvári Község-Személyes Egylet.
- Részvete jelöl — Nagy Ignác és családja.
- Tiszteletük jelöl — Weisz Károly és családja.
- Részvete jelöl — Marschall Matyas és családja.
- Részvete jelöl — Flesscher Mor és neje.
- Részvete jelöl — Spitzer Lajos és neje. (Polgártárs)
- Tiszteletük jelöl — Schreindorfer Jenő és családja.
- Részvete jelöl — Szerdahelyi János és neje.
- Részvete jelöl — Mészáros Ferenc és neje.
- Tiszteletük jelöl — Máté Ferenc és neje.
- Szerető jelöl — Lidolt György és családja.
- Tisztelet jelöl — A Sz. Fehérvári Mészáros Ifjuság.

— **Hivatalvizsgálat.** Fialth Pál báró főispán a tegnapi rendkívüli közgyűlés után váratlanul megjelent Fister István segéd közgyám, árvászekli irattáros hivatalában s az egyszerűsítés keresztülvitelét s ezzel kapcsolatosan az általános ügymenetet tüzetes vizsgálat tárgyává tette, a munkák befejeztével teljes megelégedéssel nyilatkozta a tapasztalt rend és pontosság felett. A vizsgálati eredmény újabb bizonyítéka annak, hogy Fister István lelkiismeretes ügybuzgalommal s fáradhatlan szorgalommal végzi nehéz, lélekölő munkáját.

— **A főhadnagy tolvaja.** Zádori Béla főhadnagy főhadnagy a harcászati céllovészét elköszetésére f. hó 4-én Zámolyra ment. Az éjszaka, a mit ott töltött, drága volt a főhadnagyrá nézve, a mennyiben reggelre ezüst óráját, halálfejes gyűrűjét s egy Máriás ezüst tallérját ellopák. A gyanu Filóth P. György zámolyi lakosra irányult, ez azonban a tettséget tagadja. A nyomozás tovább folyik.

— **Vármegyei közigazgatás.** Fejérvármegye törvényhatósági bizottsága ma d. e. 10 órakor **Fidli Pál** báró elnökle mellett ülést tartott, melynek folyamán megdöbentést kellett a főorvosi jelentés, mely szerint a *vörheny* a vármegye területén 25 községben grasszál, az elmúlt hónapban 142 esetben kívánt gyermekáldozatot. A kanyaró is több helyen mutatkozik s épen ezért a főorvos indítványára a közig. bizottság elhatározta, hogy felkéri dr. **Várossy Gyula** megyéspüspököt, hogy azon községekben, ahol valamely fertőző betegség uralkodik, a bérmlást halaszsa el. Ilyen községek főleg Sár-Szent-Miklós, Sárkeresztúr, Polgárdi, Vértesboglár, Etyek, Dunapentele és Gánt. Figyelmet érdemel még a pénzügyigazgatóság jelentése, mely szerint az 1903. évre szóló I. II. és IV. oszt. keresetadó, föld-, tőke-, kamat és járadékadó, valamint az általános jövedelmi pótdó kivetése már befejeztetett, a III. oszt. keresetadó, valamint a nyilvános számadásra kötelezett egyletek és vállalatok üzleti adója, valamint a hadmentességi díj és fegyveradó kivetése függőben tartatik. Május végéig mindenemű kiéstartári követelés a múlt évi hátralékkal együtt 2421310 kor. 82 fill., május hó végéig befolyt 1495973 kor. 01 fill. Ideiglenes házaadmentesség 44, adófizetési halasztás 48 esetben adatott.

— **Tennis-klub.** A székesfehérvári teniszegylet f. hó 10-én d. u. 2 órakor a vármegyei ház körében alakuló közgyűlést tart, melynek főtagja a tisztikar és választmány megalakítása lesz.

— **A helybeli kir. javítóintézet** igazgatósága minden esztendőben kérdőívet küld az intézetből kibocsátott s husz éven alul levő növendékek szüleihez munkaadóihoz, avagy illetőségi helyük előjáróságához meg tudni, hogy a növendék mivel foglalkozik s főképen milyen magaviseletet tanusít: A folyó év elején kibocsátott kérdőívek visszaérkezvén, az azok alapján összeállított hivatalos statisztika a következő: Ipari pályán van 55-növendék. Ezek közül 30 tanuló, 25-segéd. Iskolát látogat 6. Értelmiségi pályán van 4. Katona 2. Szolga, kocsis, napzsámna 12. Ismeretlen, vagy foglalkozása nem volt megállapítható 13-nak. Fogásban van 8. Elhalt 2. — Így 102 husz éven aluli növendék lévén — a kihelyezett 90%-ka jömagaviseletű, 10%-ka pedig visszaeső.

— **Zongora-vizsga.** **Brestyánszky Karolin** zongora-tanár úr tanítványai szombaton, e hó 6-án tettek nyilvános vizsgát nagyszámu hallgató közönség előtt. A program első pontját **Lanfmaner** kisasszonyok játszották le, a kik egy esztendő után a közönség gyönyörködésére igazán meglepő haladást tettek. **Gerő Karolin** k. a. ügyes játéka szintén élenk tapsvihart váltott ki a közönségből. **Szekfi Kata** és **Balog Mariska** k. a. temperamentumos játékát mindenki figyelemmel kísérte. **Roszbarger Juliska**, de még inkább **Udvardy Salome** k. a. fejlett technikája kellemes meglepetést kellett a közönség soraiban. **Papp Miklós** játéka szintén igen meglepő szép volt. Utolsóak maradtak s a hallgató publikumot teljesen elragadták játékaikkal **Lehotzky Viktuska** és **Mariska** kisasszonyok, a kik a művészetnek oly magas nivójára léptek, a melyhez nem csupán az ernyedetlen szorgalom, hanem a határozott tehetség adja meg az alapot. Játékuk határozottan a magasabb zenei kiműveltség körébe tartozik, futamaik csodálatosan szépek voltak s méltán tisztelte meg a közönség őket azzal a tapsviharral, mely játékuk nyomán a főgimnázium dísztermén végigzúgott.

— **A polgári lövészegylet** vasárnap délután a következő eredménnyel tartotta meg versenyét **lőfegyvernél**: I-ső díj: (nem adatott ki); II-ik díj: **Szabó Ernő** (3-as); III-ik díj: **Szöke Gyula** (3-as); IV-ik díj: dr. **Palánszky Miklós** (3-as.); **pisztollyal**: I-ső díj: **Tóth Aladár** (4-es); II-ik díj: dr. **Krausz Zsigmond** (4-es); III-ik díj: **Zagorszky Gyula** (4-es.) **Tekeverseny**: I-ső díj: **Lukács Ernő** (17 fa); II-ik díj: **Szöke Gyula** (17 fa); III-ik díj: **Pete János** (16 fa). Az urnapi pezség-tombolára már nagyban folyik a készülődés. Katonazene mellett ez alkalommal is céllövészet és tekeverseny fog tartatni.

— **Az „Otthon” ünnepe.** Hogy mit lehet létrehozni egyszerű eszközökkel, küzdve a modern kényelem sokféle követelményével, de annál gazdagabban a szívek lelkesedésében és szeretetében: megmutatták a székesfehérvári és fejérmegyei tisztviselők, midőn Otthonukban olyan ünnepélyt rendeztek, a mely bármely fejérmegyei társas-körnek becsületére vált volna. Egy sereg szép asszony és szép leány, egy csomó jó kedvre hangolt fiatal ember, mellettük, körülöttük az öregek, a kikre szintén átragadt a jókedv derüje. Mikor az ő külön vonós quartettjük rázendített s úgy magyarosan, a magyar ember szíve szerint húzta édesen, szívet-lelket andalítóan, megmozdult minden szív s az elragadtatás tüze ragyogott a szemekben. Az ünnepély nyitányul **Laetitia**; „**Első szerelmét**” játszották igazán művészi erővel. Aztán **Kuti Elemér** szavaltta el mely páthosszal **Kisfaludi Atala** „Egyszer aztán nem lehet” című szép költeményét. **Berczik Árpád** kacagató vigjátékát, a „Közügyeket” játszonakéztán. Az előadók között különösen kivált **Horváth Elvira** k. a. szép hangjával és ügyes játékával. **Trick Ilonka** k. a. szintén sok tapsot kapott Etd szerepében. **Kovács János** a cimszeret játszott, **Noszkó István**, **Sigray Pál**, különösen pedig **Tury Antal** áhándó derűtségben tartották a közönséget. **Kussovits Győző** egy pompás, hangulatos verset írt erre az alkalomra, a melyet **Békési Ilonka** k. a. adott elő nemes páthosszal. Ezt követte a zenekar pompás magyar nótáival, utánuk pedig az estély fő vonzereje következett az Otthon vendégeinek dr. **Prém József**nek, a Petőfi társaság tagjának, **Szentessy Gyulanak** és **Gara József**nek szereplése. Mindhárom a budapesti irodalmi világ tagja, a kik úgy is mint újságírók, úgy is mint az irodalmat kedvelő közönség kedvencei régóta szerepelnek s szívesen jöttek le, hogy az Otthon ünnepélyét közreműködésükkel emeljék s közreműködjenek arra a nemes célra, hogy minél előbb kényelmes, az igényeknek és a lakos számának megfelelő pompás körhelyiséghez juthassanak.

Prém József dr. Nápolyi Johannáról olvasott fel egy szép, történelmi vonatkozásokban gazdag elbeszélő költeményt. **Szentessy Gyula** „Verebek” címen adott elő egy költői szépségekben gazdag, mindenkit megható rajtot, egy szegény utcagyerekről, meg egy vén leányról, leírva történetüket a gyermek bohóság és naivság sok apró tükör képével. **Gara József** két kis rajtot állított a közönség lelke elé, az egyik egy kis gyermeknek, a másik egy kis embernek a rajzát mutatva be. A zene után kedélyes társasvacsora következett, mely alatt **Békési István** a pesti vendégeket, **Prém József** dr. és **Gara József** az Otthon tagjaira, dr. **Saára Gyula** ügyvéd az ő megszo-kott ékes szólásával az Otthon felvirágzására emelt poharat. **Németh István** pedig a vendégeket éltette. Vacsora után a késő éjjeli órákba benyúló tánc következett.

Ott voltak: **Békési Istvánné**, **Csipkés Gyulané**, dr. **Csöppenszky Mihályné**, **Deák Ferencné**, **Destek A-né**, **Gerbán Ferencné**, **Horvát Ferencné**, **Horvát Ödönne**, **Horvát Sándorné**, **Juth Istvánné**, özv. **Kiritsits Józsefné**, **Kokály Józsefné**, **Konrád Károlyné**, **Kováts Jánosné**, **Kussovits Győzőné**, **László Lajos Istvánné**, **Magó Károlyné**, **Micheller Jánosné**, özv. **Marton Lajosné**, **Reider Sándorné**, dr. **Saára Gyulané**, **Schwel Jánosné**, **Trick Ferencné**, (F.-Ireg), id. **Tury Antalné**, **Tury Józsefné** (D.-Adony), özv. **Walter Lászlóné**, özv. **Vecsery Lajosné**, **Vincay Imréné** stb.; továbbá: **Andrásovits Gizike** (D.-Vecse), **Békési Ilonka**, **Csernay Mariska**, **Fellinger Józsa** (F.-Ireg), **Gerbán Mariska**, **Horváth Elvira**, **Horváth Mariska**, **Károlyfi Olga** (Kalooca), **Koronafi Mariska**, **László Elvira**, **Ludvigh Rózsika** (Kaposvár), **Magó Erzsike**, **Micheller Micike**, **Lenke** és **Emmike**, **Miss Annuska** (R.-Almás), **Magyar Er-**

zsike (Pécs), **Szokolczay Irénke**, **Trick Ilonka** (F.-Ireg), **Zoltán Irén** (Budapest) stb.

— **Meghívó.** **Leéb Erzsike** és **Mariska** zongoratanárnők folyó évi június hó 13-án a kath. főgimnázium dísztermében tartják tanítványaik zongora-vizsgálatát, a következő műsorral:

1. „Vilámság” **Oestentől**, előadja: Takácsi Nagy Melánia k. a.
2. „Hóvirág ébredése” **Wihelmstől**, előadja: Lauschmann Lucika IV. cl. o. tan.
3. „Az erdőben” **Schwarzstól**, előadják 4 kézzel: Takácsi N. Melánia és Lauschmann L. IV. cl. o. tan.
4. „Dal” **Oestentől**, előadja: Klein Mariska k. a.
5. „Allegretto” **Brunnertől**, előadja: Klein Mariska k. a. és mesternője.
6. „A szabadban” **Hirschstól**, előadja: Szalka Hilda k. a.
7. „A kis csapangó” **Hirschstól**, előadja: Szalka Józsa k. a.
8. „Keringő” **Bérlitől**, előadják 4 kézzel: Szalka Józsa és Hilda kisasszonyok.
9. „Vadászdal” **Spindlertől**, előadja: Szabó György főrel. isk. II. o. tan.
10. „Knecht Ruprecht” **Schumannstól**, előadja: Szabó István főrel. isk. II. o. tan.
11. „Babilárd” **Rafflól**, előadja: Szabó Ilonka k. a.
12. „Harangjáték” **Krammertől**, előadják 6 kézzel: Szabó Ilonka k. a., Szabó István és Szabó György főrel. isk. II. o. tanuló.
13. „Salon Mazurka” **Roubietől**, előadja: Vértes Mária k. a.
14. „Galopp Brillant” **Mummertől**, előadják 4 kézzel: Vértes Mária k. a. és Kalteneker Jenő főgymn. III. o. tan.
15. „Tarantella” **Schytllól**, előadja: Kalteneker Jenő főgymn. III. oszt. tan.
16. „Caprice” **Rafflól**, előadja: Kodes Mariska k. a.
17. „Leonora (Füdhöz)” **Nyrtány Beethovenstól**, előadják 4 kézzel: Kalteneker Ilonka és Kodes Mariska kisasszonyok.
18. „Concert Galopp” **Sauerstól**, előadja: Kalteneker Ilonka k. a.

Kezdeté délután 4 és fél órakor.

— **Mérváltoztatás.** Kiskoru Steiner Dezső helybeli lakos vezetéknévét belügyminiszeri engedéllyel **Kövesire**, **Micsola József** honvéd őrmester pedig vezetéknévét **Marosi-ra** változtatta.

— **A székesfehérvári kerékpár egyesület** f. hó 7-dikén tartotta meg idei első távversenyét Pethre. (26 kilométer.) A versenybírósgát állt: **Vörösmarthy Mihály** elnökle alatt **Beke István**, **Füzeséry Pál**, **Lipp Ágoston**, **Rákos Ferenc** és **Ungvári Bélából** **Indító: Fekete Géza**. Az eredmény: I-ső lett **Langmár István** (1 ó. 3 p. 30 mp.); II-ik **Lipp Rezső** és a III-ik **Rosinger Ferenc** a többi versenyzők is 1 óra 20 percen belül érkeztek meg. Megemlítendő, hogy a győztes elcponthoz **Bory József** gépész által készített kerékpáron tette meg az utat. Délután 4 órakor **Ungvári Béla** vezetése alatt a székesfehérvári kerékpár egyesület és a székesfehérvári sportkedvelő ifjuság football csapata mérkőzött, mi igen érdekes látványosságot nyújtott. A mérkőzés eredménye a székesfehérvári sportkedvelő ifjuság javára dőlt el es pedig: 3—0.

— **Betörés fényes nappal.** A Nádor- és Sasutcák sarkán levő Weisz-féle ház egyik másodemeleti lakását **Schwarz Adolf**, a **Felmayer-gyár** vegyészé lakja, a ki jelenleg Csehországban időzik. F. hó 8-án özv. **Pongracz Gyulané** kávéház-tulajdonos, a ki ugyanazon folyosón lakik, a délelőtti órákban a templomból hazaérvén csodálva látta, hogy a szomszéd ajtaja tárva-nyitva van. Azonnal értesítette a rendőrséget, a honnan **Simon Sándor** kapitány a helyszínre nyitották fel, s konstataálta, hogy a lakást álkulesszal nyitották fel, a szekrényeket felfeszítették s a ruhaneműket felkutaták. Nagyon valószínű azonban, hogy a betörő zsákmány nélkül távozott, mert **Schwarz** elutazása előtt az ékszerét a gyárban helyezte el. Az eset előzményeire vonatkozólag csak annyi állapított meg, hogy a jelzett időben egy peccsütisztító vigéc s egy fekete szemüveges ur járt a házban, a kirkől azonban közelebbi felvilágosítást senki sem tud adni. Nem lehetetlen, hogy a helyzettel teljesen ismerős egyén követte el, a nyomozat szálait azonban még ez sem szolgáltatja a rendőrség kezébe, hacsak a most még távollevő **Schwarz** esetleges gyanuja erre elegendő alapot nem ad.

— **A pékek sztrájkja** hova-tova véget ért. A munkások legnagyobb része munkába állott, az a néhány ember pedig, a kik makacsul állják a sarat, lassanként elhagyja városunkat, mert itt munkára mostanában nem számíthatnak. Az utolsó békéltetési eljárás f. hó 8-án volt, azonban végleges megoldásra ez sem vezetett.

— **Vak tüzi lárma.** A tüzoltó készültség f. hó 7-én este 8 óra tájban tüzjelzésre kivonult a Forgó-utca 12. sz. alatti házhoz, a hol azonban csakhamar kitudódott a valóság. *Schütz* Jakab konyhája ejtette tedésébe a szomszédokat. Ugyanis a tűzhely felett szárogatásra szánt rongyok lógtak s tüzet fogván, sűrű füstgomolya tödült ki a konyha ajtaján. A tüzet azonban csakhamar sikerült eloltani s így a tüzoltók közbelépésére szükség nem volt.

— **Hűtlen cseléd.** Sári István cselédminőségben szolgált Garó János csurgói lakos, földmivest. A napokban a cselédnek nyoma veszett s ugyanakkor eltűnt a gazda ezüst órája, egy öltöny ruhája s 30 korona készpénze is. A csendőrség megindította a nyomozást, a megszökött cselédet azonban eddig nem sikerült elfogni.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázsított akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szereznek be Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkereskedéséből Budapestben a „Sétatéri” vagy a „Margitszigeti” fűmágkeveréket. — Ezeket már 29 éve szállítja Mautner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétaterei részére.

Ismét támadás.

Talán vannak olyanok lapunk olvasói között, a kik szeretve a békét, tisztelve a nyugodt polgári élet haladását, megütözköznek azon, hogy a Fejérmegyei Napló gyakran foglalkozik személyes természetű ügyekkel. Méltóztatásuk meg-hinni, hogy sohasem a magunk jószántából, hanem mindig a közérdek, a megtámadott, meggyalázott igazság védelmére fogunk tollat.

Elég sajnos, hogy a sajtószabadság oly mélyen süllyedt a mai társadalomban, hogy nem az igazság keresését, nem a társadalom tisztogatását tüzi elvül, hanem egyesek sötét elveinek, pokoli gyűlöletnek szolgáló lerakódó helyül. Tudjuk, hogy könnyebb és kényelmesebb a botrány köveket csendesen sempolyogva kikerülni, nem is kényelmes a mi helyzetünk, de mivel az igazság küzdelmének harcossai kívánunk lenni a Fejérmegyei Naplóban, kénytelenek vagyunk érette síkra szállani.

A „Székesfehérvár és Vidéke” vasárnapi számában megütözközve olvastuk azt az éles, szenvedélyes, sötét gyűlölettel telt írást, a melyet Szüts Jenő vaáli főszolgabíró intézett *Pelczner* Mihály tárnoki plebános ellen. Hogy senki figyelmét el ne kerültesse, a lap homlokára került a gyűlölködő írás, az újság legnagyobb betűjéből szedték, hiszen ismét katolikus papnak a nagy nyilvánosság előtt való meggyesződéséről volt szó. S páne a ki írta, Szüts Jenő főszolgabíró, a kerület első embere írta közérdekből, az egész jegyzői kar becsületének megvédelmezésére. Ki ne olvasná el és ki ne dobná a legsúlyosabb köveket *Pelczner* Mihályra a meghurcolt plebánosra? Hiszen papot útni divat mostanában. S ha az Izrael Jakabok és Bokányi Dezsők népszerűvé tették, miért ne osztoznék babérjaikban Szüts Jenő ur a vaáli kerület bokros érdemű nagyságos főszolgabírója.

Azt állítja a főszolgabíró ur, hogy *Pelczner* Mihály plebános husvét másnapján kiperdikálta Lauturner Ignác néhai tárnoki jegyzőt, azt állította róla, hogy özvegyeket és árvákat csalt meg, hogy nagy lábon élt s mikor a hullám összecsapott feje felett, öngyilkossá lett. Ezen hir vétele után Szüts Jenő ur — mint írja — levelet intézett *Pelczner*hez és kérte, hogy közölje vele, mi igaz a hírből, mi nem. *Pelczner* azt felelte, hogy ez az állítás rágalom. A főszolgabíró ezzel nem elégedett meg, hanem kihallgatott 5 „szavahihető” tanút, a kik állították, hogy *Pelczner* plebános csakugyan mondotta, a Lauturner Ignác jegyző becsületét és emlékét mélyen sértő, megbecsületlenítő szavakat a szószékről. Ezek után Szüts Jenő főszolgabíró többszörösen rágalmazónak,

hazugnak nevezi *Pelczner* Mihályt s kijelenti, hogy a hátrahagyott család becsületének s a jegyzői kar reputációjának tartozik azzal, hogy *Pelczner* eljárását a „nyilvánosság előtt megbélyegezze.”

Igazán szép és megható jelenség, pláne egy főszolgabírótól, a kit a közbizalom bizonyára azért választott meg ismételen a vaáli kerület élére, hogy ott a közérdeket szolgálja és igazságot szolgálhasson.

Első pillanatra gondoltuk, hogy a főszolgabíró urnak nehezen van igaza egészen és bizonynyára nehéz lesz őt fölmenteni a könyveltség vádjá alól, hogy két tagadó álláspont között választván, pálcát tör az egyik felet, s kategorice a legmegbélyegzőbb szavakat alkalmazza már akkor, mielőtt alaposan és lelkiismeretesen meggyőződött volna a valódi tényállásról.

A mit első pillanatra igaznak véltünk, valóban is bizonyult. Szüts Jenő főszolgabíró ur vétkes könyvelmüségét követelt el, mikor *Pelczner* Mihályt kipellengérezte, mert *Pelczner* ne *husvét-hétfőjén, se azelőtt, se azután egyetlen szóval se említette a szószékről Lauturner* Ignácot, sül még jegyzőről sem beszélt soha. *Beszélt általánosságban a kor romlottóságáról, beszélt arról, hogy vallásos előjárók veszthetik csak a hőségüket jólétre, beszélt a jó gyermeknevelésről, beszélt arról, hogy a gyermek, a kit vallásosan nevelnek, nem lesz öngyilkossá az élet viharai között.*

Egyébiránt *Pelczner* ur ma elhozta és bemutatja szerkesztőnknek a predikáció kéziratát s mindezekről magunk is meggyőződést is szereztünk. A predikáció tartalma a következő: Jézus megdorgálja az Emmausba menő két tanítványt, hitelenségükért. Ez a dorgálás ránk is ránk fér, mert a társadalmat és családot csak az Istenbe vetett hit erősíthet csupán meg. Szól Dávid királyról, Manassésról, Achábról, Franciaország szerencsétlen helyzetéről, Robespierre vérengzéseiről, a magyar haza szerencsétlen állapotáról, a községekéről, a melyek szintén csak úgy képesek a józan haladás ösvényein előremenni, ha szívükben első sorban a mindenható Istent tekintik. Hosszasabban beszél ezután a család vallásosságáról, a gyermekek okoszerű neveléséről s kifejti, hogy az igazán vallásosan nevelt gyermeknek, ha férfivá válik tartózkodik a rossz társaságoiktól, az éjjeli csavargásoktól, megtartja a polgári törvényt is, mert Isten szemé ott is kíséri őt, nem esik kétségbe soha, az élet számtalan fájdalmi szenvedéséi és gondjai között viseli az élet terhét, nem tántorodik meg és nem tér le az igazság útjáról és nem lesz öngyilkossá, ha az őt környező veszedelmek következtében nyiladozni kezd lábai alatt a föld. Őt agasztánná válik, a kit mindenkinék szemé tisztelettel kísér utjában. Figyelmezteti végül a szülőket, tanítókat és előjárókat, hogy csak Istennek juthatnak a boldogság révpártjára stb. stb.

Szóval óvatosan kerül mindent, a mi kizárólag egy emberre vonatkozhatnék, vigyáz, hogy csak általánosságban tartsa beszédét, általános vonásokat használ, a melyeket minden ember, minden község, minden állam magára alkalmazhat.

De hát — édes Istenem! — hova jutunk, ha egy papnak a mai romlott viszonyok között, midőn az újságok lépten-nyomon hozzák a lelkiismeretlenség rettenetes következményeit, midőn minden fővárosi lapban sereggel olvassuk az öngyilkosok, a sikkasztók számát — ha minderről egy papnak a szószékről még távolról sem szabad megemlékezni? Hova jutunk, ha egy főszolgabíró vakon meggyeszerű, kevesebb intelligenciával bíró emberek bemozdása után, a kik nem értik meg, vagy félreértik az elmondott szavakat s az általánosságot önmagukra, vagy speciális visszonyaikra alkalmazzzák, neveket hallanak ott, a hol nem is mondtak olyat.

Szüts Jenő főszolgabíró ur, ön lehet kitünő üzletember, lehet kitünő képviselő, de hogy ebben az esetben, midőn *Pelczner* Mihály plebánost a nagy nyilvánosság előtt megkorcsosolni, kipellengérezni, megbélyegezni akarta, midőn vele együtt egy tiszteletreméltó testületre, a kath. papságra is rá akarta teríteni a vizes pokrócot, csak azt bizonyította be, hogy könnyelműen ítél, s a vádak, melyeket rosszlelkű könyvelmüségével *Pelczner*re dobált, visszahullanak az ön szerencsétlen fejére.

Pelczner Mihály urnak csak azt ajánlhatjuk, hogy meghurcoltatását vigye törvény elé, indítson rágalmazási és becsületsértési pört Szüts Jenő fő-

szolgabíró ellen, mert aki ítéletének kimondásában ily könyvelmüségre és igazságtalanságra képes, aki más emberek becsületének meghurcolásában ily vakmerő tud lenni, az lehet jó baszáknak, de ne nem méltó rá, hogy egy kerület főszolgabírói állásában a tisztelet és bizalom pávatálcával ékeskedjék.

Pelczner Mihály ur egyébiránt a következő nyilatkozatot küldötte be lapunknak:

Válasz

Szüts Jenő főszolgabíró urnak nyílt levelére

V a a l.

A „Székesfehérvár és Vidéke” című lap f. é. június 6-diki számában egy nyílt levelet volt szives intézni hozzám a főszolgabíró ur, a melyben 5 „szavahihető” tanura hivatkozva azt állítja felőlem, miszerint én f. évi április hó 13-ikán, az Isten házában tartott szent beszéd közben, a híveknek akképen hirdettem volna Isten szent igéit, hogy néhai Lauturner Ignác volt tárnoki jegyző megcsalta az özvegyeket és árvákat, nagy lábon élt s midőn már tenger és hegy össze-csapni készült felette: eldobta magától az élet és öngyilkos lett.

Mintfogva főszolgabíró ur, a minap *Önjöz* intézett levelémnek és az abban foglaltaknak hirtelt nem adott, úgy most ez úton újra kijelentem és nyíltan hangozatom, hogy az őt „szavahihető” tanu, kikre főszolgabíró ur kirohanásában előszeretettel hivatkozik, csunya valótlanságokat állított felőlem, mivel én a szemegyházban Lauturner személyével soha nem foglalkoztam, és soha elő nem hoztam és reá semmit az-akból, a mik nekem nyílt levelében tulajdonítottanak, nem mondtam, ezt pedig, hogy így van és nem máskép, én nem 5, hanem ötszáz tanuval is bizonyíthatom.

Ennélfogva a meggondolatlanul világra röpített és hozzám intézett izléstelen és minden alapot nélkülöző nyílt levelének reám vonatkozó és valótlanságon alapuló kitételeit, különösen pedig e levél utolsó előtti egész bekezdését és az abban foglalt — személyemet és állásomat rozakaratulag sértő, igaztalan kitételeket a legenergikusabban visszautasítom, a sarat pedig, a mely személyemnek volt szánva, ezennel visszadobom oda, a hová ez tulajdonképen való.

Tárnok, 1903. június 9.

Pelczner Mihály,
plebános.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

FRÖSCHL JÁNOS

Első székesfehérvári cementárú-gyár és beton-építkezési vállalata

Sz.-fejérvár, Zöldfa-u. 17. (Acstelep.)

Ajánlja saját készítményű szines cementlapjait és beton-alagcsatornáit.

Templomok, konyhák, folyosók és verandák padozatának mozaikkal, cementlapokkal és betonnal való burkolását, fűrdő-medencék, beton-jászolók készítését és egyéb e szakmába vágó munkálatok kivitelet elvállalja.

Azonkívül raktárt tart jó minőségű portland és román cementből, különféle cserépszindelyekből és mennyezet-nádfonatokból.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvárott